

spíše do hloubky než do šířky. Podstatnou součástí tohoto procesu obrácení je možná **setkání s Ježíšem, kterého neznáme, v podobě, kterou neznáme.**

O odpovědnosti křesťanů za společnost bylo napsáno mnoho frází. Dovolte mi vyjádřit přesvědčení, že hlavní odpovědností křesťanů zůstává následovat Krista, to znamená stále ho hledat, protože k nám přichází jako neznámý. A hledat Krista znamená **procházet světem, účastně, s otevřenými očima, s vnímavým srdcem, odpovědně, nelhostejně.** Naše odpovědnost za společnost a svět je tedy skryta v Ježíšově výzvě: Hledejte nejprve království Boží a jeho spravedlnost – a všechno ostatní vám bude přidáno. (jaš)

P
o
z
d
r
a
v
z
l
n
d
i
e

Dear Sponsor Zuzikova Paula
Heartful and loving greetings
from your loving sponsor child Jan
Studying well and keeping well. How are
you? and How is your health? How
are your family members? How is the
weather. I hope that you are ready
to celebrate the Christmas and new
year at this time very grandly. Jan
waiting to celebrate the Christmas festival
and new year very happily with college
new friends. Once again I wish you
A HAPPY CHRISTMAS AND PROSPEROUS NEW YEAR
Your's loving child,
G. Vlasty Krumoz.

SLAVÍME v lednu a v únoru 2015 PROFESÉ:

20. 1. Ludmila Marie Františka Kučerová, Milan Ludvík Kučera a
Blažena Klečatská (všichni 1992)

NAROZENINY:

20. 1. Dana Terezie Šedivá (1962)
18. 2. Jana Antonie Vlnářová (1930) **85 let**
25. 2. Věra Klára Kolafová (1953)
28. 2. Marie Kryslová (1938)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Luboš František Kolafa, Milan Ludvík Kučera, Jana Anežka Pachnerová, Jaroslav Antonín Šedivý.

T TERCIAŘSKÉ LISTY LEDEN 2015 Zpravodaj MBS SFŘ Plzeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Jednodenní duchovní obnova v Sušici 11. 4. 2015

Při profesi každý z nás slíbil žít až do konce svého života evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu. Pochopení evangelia a života sv. Františka a spirituality, kterou nám předal, si ve svém srdci udržíme pouze neustálou duchovní, františkánskou obnovou, která se zaměřuje právě na povolání, které jsme od Pána obdrželi.

Bratrské společenství Sušice zve bratrské společenství z Plzně a ze Svatavy ke společné jednodenní duchovní obnově v Sušici v sobotu 11. 4. 2015 do františkánského kláštera kapucínů. Do Sušice bude možné přijet už v pátek a využít výborného a pohodlného ubytování (pouze za dobrovolný příspěvek). Výhodou pro ubytované jsou večerní společné chvály. Nebo lze přijet až v sobotu přímo na duchovní obnovu – dopravu auty z Plzně zajistíme.

Zájemci o duchovní obnovu se mohou hlásit br. Kolafovi (mob.: 734 265 161 nebo e-mail: frantiskan@kolafa.name)

Volební kapitula do rady Národního bratrského společenství se koná 5. -7. 6. 2015 ve Stojanově domě na Velehradě

Příprava na volební kapitulu proběhne v Brně 16. - 17. 1. 2014. Každé bratrské společenství by mělo navrhnout své kandidáty do služby pro roky 2015 - 18.

Rada bratrského společenství Plzeň navrhuje jako kandidáta Luboše Kolafu, který již jedno období slouží jako národní formátor. Bratr Kolafa má za cíl vytvořit při Národní radě tým formátorů, který by připravoval v písemné formě témata pro trvalou formaci, vydával je měsíčně pro potřebu formace profesních členů, a tak usnadnil práci místním formátorům. Cílem týmu bude neustále obnovovat v srdcích terciářů Kristovu lásku a radovat se z toho, že byli Bohem povoláni následovat sv. Františka z Assisi. Nejpozději na květnovém společenství by měl být návrh rady odsouhlasen naším společenstvím. (lffk)

Františkánskou cestou

Miroslav Šimon Němec (část I.)

Mirek Němec se narodil v červnu 1938, pokřtěn byl šest dní po svém narození, biřmován v roce 1965. Do řádu vstoupil před 45 lety v Plzni, profesní sliby složil v roce 1972 a přijal řeholní jméno Šimon. To je zhruba vše, co jsme se o Mirkovi dozvěděli z evidenční karty našeho společenství. A pak jsme ještě věděli, že vypomáhá jako kostelník v Lobzích v salesiánském kostele sv. Martina, v jehož blízkosti bydlí, a že ze zdravotních důvodů přišel téměř o hlas. I to je důvodem, že sice pravidelně přichází na naše společenství, dříve i vypomáhal u obřadu, ale málokdy si s někým povídá. Na doporučení Pavly a Karla jsme se proto domluvili s Lubošem, že Mirka navštívíme, abychom se o něm pro nás i pro vás dozvěděli více. A nelitovali jsme. Bylo to jako setkání s andělem. Františkánsky pokorný, milý a usměvavý. S minulostí, která jen potvrzuje jeho opravdový život po vzoru evangelia.

Mirek byl na naši návštěvu připraven, i když nás očekával až o dva dny později. Po mši u salesiánů nám doma při čaji nabídl již předem sepsaný příběh svého života (vložený do životů dvou blízkých osob), popis svého zatčení i fotografie Stanislava Maura, muže postiženého od narození dětskou obrnou a naplněného pravou vírou, jemuž Mirek hodně pomohl (jak se dále dočtete). V rozhovoru jsme se také dozvěděli, že řeholní jméno Šimon si zvolil podle Šimona z Kyrény, jenž pomohl Ježíši nést jeho kříž. Také Mirek svou službou pomohl nést kříž Stanislavu Maurovi.

Šimon znamená „ten, kdo slyší“. Mirek, ač příliš nemluví, dobře naslouchá hlasu Pána. (jaš)

38. Především třeba říci, že je nezbytné, aby v hlásání evangelia byla odpovídající proporce. Ta spočívá ve frekvenci, s níž se zmiňují určitá témata a v důzrech, které v hlásání kladou.

Mluvili jsme například během LR desetkrát o umírněnosti a jen dvakrát o lásce či spravedlnosti, vytváří se disproporce, které zatemňují to podstatné, co by mělo být hlášáno.

39. Křesťanská morální zvěst není stoickou etikou, je více než askezí a není pouhou praktickou filozofií ani katalogem hříchů a omylů. Evangelium nás především zve k tomu, abychom Bohu, který nás miluje a zachraňuje, odpověděli tím, že ho rozpoznáváme v druhých, vyjdeme ze sebe a budeme usilovat o dobro všech.

Pokud tato výzva nezáří silně a přitažlivě, hrozí morální budově církve to nejhorší nebezpečí, že se stane domečkem z karet. Potom totiž tím, co se zvěstuje, nebude evangelium, nýbrž pár věroučných či morálních důrazů. (přž)

Pro inspiraci:

Tomáš Halík: Hledějme nejprve ...

(úryvek ze stati Společenská odpovědnost křesťanů v revue České křesťanské akademie Universum, č. 4/2014, str. 15 -17 – předneseno na XX. Dnech Josefa Zvěřiny)

Co je však úkolem nás křesťanů v dialogu se současnou převážně antagonistickou společností, jejíž jsme součástí a v níž mnozí nevidí ani Boha, ani Krista, kde se s motivy tradičního křesťanství setkávají už zřídka, a pokud se s nimi setkají, jsou pro ně cizí, nesrozumitelné, lhostejné, nebo je dokonce odpuzují? Poprvé od dob císaře Konstantina je možné prožít v Evropě celý život a zcela se přitom minout s komplexem jevů, který nazýváme křesťanství, i když mnohé viditelné symboly křesťanské minulosti jsou vepsány do architektury evropských měst a mnohé hodnoty, které přineslo do Evropy křesťanství, neviditelně prostupují naši kulturou.

Odpověď, kterou slyšíme v katolické církvi od dob papeže Jana Pavla II., je heslo „nová evangelizace“. Pokud bychom tuto odpověď přijali, pak taková „evangelizace“ musí být opravdu „nová“, asi velmi odlišná od toho, co se v posledních desetiletích jako pokus naplnit tuto výzvu v evropském křesťanství objevilo. Misijní vášeň „obrátit svět“ v současném prostředí evropského křesťanství značně zeslábla. Možná je tomu tak proto, že aktuálním **úkolem křesťanů dnes není „obracet svět“, nýbrž projít vlastním velkým obrácením –**

Radost evangelia (z modlitebního společenství 8. 1. 2015)
(Apoštolská exhortace papeže Františka *Evangelii gaudium* biskupům, kněžím,
jáhnům, zasvěceným osobám a věřícím osobám o hlásání evangelia
v současném světě,
vydalo Nakladatelství Paulínky, Praha 2014, str. 28 - 31)

Kapitola první **Misijní poslání církve**

III. Ze srdce evangelia, odst. 34 - 39

34. V dnešní době rychlé komunikace a médií vzniká nebezpečí, že poselství, které hlásáme, bude zmrzačeno a zredukováno na některé ze svých sekundárních aspektů. I když jsou relevantní, přece sami o sobě nepředstavují podstatu poselství Ježíše Krista.

Je tedy třeba být realisty a nepovažovat za samozřejmé, že ti, ke kterým mluvíme, znají kompletní pozadí toho, co říkáme, anebo že jsou schopni si propojovat naše sdělení s podstatným jádrem evangelia, které mu dává smysl, krásu a přitažlivost.

Musíme sami podstatu poselství Ježíše Krista znát a umět ji „vysvětlit“.

35. Misijně pojatá pastorace není posedlá nesourodým předáváním množství nauk, ale soustřeďuje se na to podstatné.

Je třeba nabídku „zjednodušit“, aniž se ztrácí hloubka a pravdivost.

36. To, co vyzařuje ze základního jádra poselství, je **krása spásanosné lásky Boží zjevené v Ježíši Kristu, jenž zemřel a vstal z mrtvých.**

II. vatikánský koncil prohlásil, že existuje řád neboli hierarchie pravd katolického učení.

37. Sv. Tomáš Akvinský učil, že také v mravním poselství církve existuje určitá hierarchie. Především platí, že **„víra se projevuje láskou“.** Hlavním prvkem nového zákona je **milost Ducha svatého projevující se vírou, která prokazuje lásku. Milosrdenství je v sobě samém největší z ctností, obdarovává totiž druhé a především ulevuje bídě druhých.**

Mirek Němec: Příběh mého života

Narodil jsem se 20. června 1938 ve Štáhlavech. Tatínek byl vyučený truhlář, ale v té době začal pracovat u ČSD. Maminka byla prodavačkou v konzumu. Pokřtěn jsem byl v neděli 26. června v kostele sv. Vojtěcha ve Štáhlavech. Křtil mě pan farář Karel Zajiček. Kmotrem mi byl strýček Mirek z Chválenic, tatínkův nejmladší bratr. Toho jsem měl moc rád a ten na mě měl po celý život dobrý vliv. V té době studoval v Praze na filosofické fakultě. Po válce dokončil studia a učil na gymnasiu v Bílině. Jeho touhou však bylo stát se knězem. Nastoupil do semináře v Olomouci a tam byl necelé dva roky. V roce 1950 seminář zavřeli. Vrátil se ke svým rodičům do Chválenic. Pracovat mohl jen manuálně na stavbách. Dojížděl do Ejovic.

Na podzim r. 1953 byl zatčen a v lednu 1954 souzen spolu se sestrou Eliškou Chudáčkovou, Milenou Koulovou a ještě několika bratry a sestrami (tak zvané kroužky Katolické akce). Byl odsouzen na 3 roky. Byl vězněn v táboře „Svatopluk“ u Horního Slavkova. Domů se vrátil v r. 1955. Pracovat mohl zase jen manuálně. Podruhé byl zatčen začátkem března 1961 a souzen v červenci u Krajského soudu v Plzni spolu se sestrou Olgou Roztočilovou z Rokycan a odsouzen ke 4 rokům vězení za účast v organizaci Společenství vedeném Vladimírem Neuwirthem z Opavy (podvracení republiky). Byl vězněn ve Valdicích a propuštěn na amnestii v květnu 1962. To je tak něco o době, ve které jsem prožíval dětství a mládí.

Od strýčka Mírka jsem se dozvěděl, že v Doubravce žije od narození těžce ochrnutý, hluboce věřící muž, který svůj těžký kříž nese v duchu smírné oběti. Zatoužil jsem ho poznat osobně a být mu nějak užitečný. Příležitost se mi naskytla koncem roku 1967, když mě k němu dovedla paní Roztočilová z Rokycan.

Brzy jsme se duševně sblížili. Bratr Standa mě vyzval, abych mu pomáhal vyřizovat korespondenci s nemocnými. Tak jsem se stal jedním z pomocníků a pomocnic. Stáňa nemohl číst ani psát, ale měl úžasnou paměť a dopisy sám diktoval.

Brzy mi také sdělil, že je terciářem sv. Františka. Vyprávěl mi, že vlivem sester Apoštolátu sv. Františka se seznámil s životem sv. Františka a stal se terciářem. Vyprávěl přesvědčivě, a tak jsem po tom brzy zatoužil i já.

O Velikonocích roku 1969 jsem byl v kostele P. Marie Nanebevzaté spolu se sestrou Liduškou Škodovou a Josefem Hružou přijat obláčkou do noviciátu. Obřad vedl tenkrát ještě veřejně P. Stanislav Juřík. Profesi jsme už potom skládali tajně v bytě Stanislava Maura do rukou P. Jiřího Mazance.

Začal jsem jezdit se Stáňou Maurem po plzeňských kostelích. Několikrát jsme byli na mši svaté v kostele sv. Jiří v Doubravce, ale nejčastěji jsme byli na osmé na mši svaté v kostele P. Marie Nanebevzaté. Po mši svaté jsme se šli občerstvit do nějaké jídelny (samoobsluhy). Většinou na náměstí do Slavie, nebo v mrakodrapu byla tenkrát také samoobsluha. Stáňa byl rád, že mohl být mezi lidmi.

Několikrát jsme byli také na pouti ve St. Plzenci. To mně pomohli vézt vozíček Petr Puchta nebo Milan Martínek. Na Svatou Horu jsme se dostali autobusem, to už měl nový vozíček. Pomohli mi ho vézt sestry Hana a Maruška Uhlířovy. Nejdelší cesty jsme vykonali vlakem ve služebním voze. Byli jsme v Českých Budějovicích a v Praze. Do vlaku nám pomohli přátelé Ant. Axamit a Vladimír Janoušek. V Českých Budějovicích nás čekala Liduška Marešová. Byli jsme v katedrále sv. Mikuláše a potom jsme navštívili v bytě sestru Gabrielu Lobkovicovou. Hezky nás přijala a pohostila. Potom jsme se vydali pěšky na hřbitov sv. Otýlie, kde jsme se pomodlili u hrobu pana biskupa Hloucha. Stáňa byl moc rád, že mohl vykonat tu cestu. Večer jsme se dostali do Plzně zase vlakem ve služebním voze. Na nádraží nás čekal Petr Kutek a ten Stáňu dovezl domů do Doubravky. Já jsem jel domů do Štáhlav.

Druhou cestu jsme podnikli zase vlakem ve služebním voze do Prahy. V Praze nás čekala s. Marie Pražáková na nádraží. Na mši svaté jsme byli ve 13 hodin v Týnském chrámu. Sloužil ji P. Reinberger. Po mši svaté také Stáňu pozdravil. Odpoledne jsme se vydali na pouť Prahou. Došli jsme až do katedrály sv. Víta. Kanovníci tam měli nešpory a nakonec šli průvodem do kaple sv. Václava za zpěvu písně Svatý Václave. Stáňa byl velmi dojat a často na to potom vzpomínal. Zpátky jsme se ještě zastavili v kostele sv. Voršily na mši svatou. Do Plzně jsme zase dojeli vlakem ve služebním voze. Petr Kutek nás zase čekal na nádraží a Stáňu odvezl domů.

Před Vánoci r. 1974 Stáňa i jeho maminka onemocněli chřipkou. Stáňu odvezli do nemocnice 20. prosince. V nemocnici byly zakázány návštěvy pro výskyt chřipky. Musel tedy žít v odloučenosti od své milované maminky a od svých četných přátel. Poslední týden před jeho úmrtím se podařilo P. Františku Klikovi, že se k němu každý den dostal a den před jeho úmrtím mě k němu také dovedl. Jeho maminka a jeho přátelé ho už nespatriili. Zemřel 9. ledna 1995. Pohřeb měl v kostele sv. Jiří v Doubravce 16. ledna ve 13 hodin. Dostavil se velký počet jeho známých a přátel.

Stáňův záslužný život a dnes tak věrnou vzácnou vytrvalost, pokoru a v nejtěžších zkouškách osvědčenou obětavou lásku jeho maminky vylíčil dojemnými slovy při mši svaté P. Hýža, který za ním mnoho let docházel a znal dobře jeho ušlechtilou duši i všechny tělesné strasti jeho i jeho maminky.

